

Name: Forogh	Surname: Talazade
Title: Specific ELISA test design on the basis of NS1 protein of influenza type A virus to differentiate vaccinated from infected birds	
Super advisor: Dr. M. Mayahi and Dr M . R . Seyfi Abad Shapouri Advisor: Dr. M. Pourmehdi Brojeni	
University: Shahid Chamran	
Faculty: Faculty of Veterinary Medicine.	
Key words: Avian influenza virus subtype H9N2, H9N2 killed vaccine, ELISA test , NS1 protein ,DIVA strategy	
<p>The aim of research was to design ELISA test on the basis of NS1 protein of influenza type A virus to distinguish chicken infected with influenza viruses from those immunized with inactivated vaccine. For this purpose, the ELISA test was developed using a recombinant NS1 protein isolated from a local isolate of AIV subtype H9N2 and was expressed in <i>E.coli</i> . A total of 315 day-old broiler chicks (Ross 308) were procured and fifteen chicks at 7 days of age were bled for determining specific maternal antibody against avian influenza A subtype H9N2. Remaining chicks were divided randomly into 3 equal groups. The chicks of groups 1 were vaccinated with killed AIV subtype H9N2 vaccine at 21 days of age subcutaneously of neck back. The chicks of groups 2 were infected at 21 days of age with 0.2ml of allantoic fluid infected by AIV subtype H9N2 and free from bacteria by intranasal route. The chicks of groups 3 were kept as unvaccinated and uninfected control group. All chicks of 3 groups were bled by wing vein at 42 days of age and collected sera were used in designed ELISA test. The results of present study showed specific antibody against AIV subtype H9N2 only detected in the sera of chicks experimentally infected with AIV subtype H9N2. Also designed ELISA test for detection of antibody against influenza NS1 could distinguish chicks experimentally infected with AIV subtype H9N2 from chicks immunized with killed influenza vaccine with 100 % specificity and 93.3% sensitivity .</p>	

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

.....

فصل اول: مقدمه و هدف

.....

مقدمه و هدف ۲

فصل دوم: مروری بر منابع موجود

.....

الف - کلیاتی درباره بیماری آنفلوانزا ۶

الف - ۱ - تعریف بیماری ۶

الف- ۲ - تاریخچهی بیماری آنفلوانزا ۶

الف - ۳ - تحت تیپ H_9N_2 ۷

الف - ۴ - سبب شناسی ۹

الف - ۴ - ۱ - طبقه بندی ویروس ۹

الف - ۴ - ۲ - خصوصیات ریخت شناسی ویروس ۱۰

الف - ۴ - ۳ - پروتئین NS1 ۱۱

الف - ۴ - ۴ - ترکیبات شیمیایی ۱۴

الف - ۴ - ۵ - مقاومت به عوامل فیزیکی و شیمیایی ۱۴

- الف-۵- نشانه‌های بیماری ۱۵
- الف-۵-۱- ویروس‌های آنفلوانزا با بیماری‌زایی کم (LPAI) ۱۵
- الف-۵-۲- ویروس‌های آنفلوانزا با بیماری‌زایی زیاد (HPAI) ۱۶
- الف-۶- جراحات کالبدگشایی ۱۷
- الف-۶-۱- ویروس‌های آنفلوانزا با بیماری‌زایی کم (LPAI) ۱۷
- الف-۶-۲- ویروس‌های آنفلوانزا با بیماری‌زایی زیاد (HPAI) ۱۸
- الف-۷- یافته‌های هیستوپاتولوژی ۱۹
- الف - ۸ - نام‌گذاری سویه‌های ویروس آنفلوانزا ۲۱
- الف - ۹ - بیماری‌زایی ویروس آنفلوانزا ۲۱
- الف - ۹-۱- عوامل وابسته به ویروس ۲۳
- الف - ۹-۲- عوامل وابسته به میزبان ۲۵
- الف - ۱۰ - خصوصیات پادگنی ویروس ۲۵
- الف - ۱۰-۱- پادگن‌های داخلی ۲۵
- الف - ۱۰-۲- پادگن‌های خارجی یا سطحی ۲۵
- الف - ۱۰-۳- تغییرات پادگنی ۲۶
- الف - ۱۰-۳-۱- تغییرات جزئی پادگنی ۲۶
- الف - ۱۰-۳-۲- تغییرات اساسی پادگنی ۲۷
- الف - ۱۱- انتقال بیماری ۲۸

- الف - ۱۱-۱ - خطر انتقال آنفلوآنزای پرندگان به انسان..... ۲۹
- الف-۱۱-۲- دوره کمون..... ۳۳
- الف-۱۲- ایمنی زایی..... ۳۳
- الف -۱۲-۱- ایمنی در برابر ویروس آنفلوآنزا..... ۳۴
- الف -۱۲-۱-۱- ایمنی فعال..... ۳۴
- الف -۱۲-۱-۲- ایمنی غیرفعال..... ۳۶
- الف -۱۳- تشخیص..... ۳۶
- الف -۱۳-۱- جداسازی ویروس..... ۳۶
- الف -۱۳-۲- واکنش زنجیره‌ای پلیمرز..... ۳۷
- الف -۱۳-۳- آزمایش‌های شناسایی تیپ..... ۳۸
- الف -۱۳-۳-۱- آزمایش ایمونودیفوزیون در ژل آگار..... ۳۸
- الف -۱۳-۳-۲- آزمایش الیزا..... ۳۸
- الف -۱۳-۳-۳- آزمایش پادتن درخشان مستقیم و غیرمستقیم..... ۳۹
- الف -۱۳-۴-۱- آزمایش‌های شناسایی تحت تیپ..... ۳۹
- الف -۱۳-۴-۱- آزمایش ممانعت از هماگلو تیناسیون (HI)..... ۳۹
- الف -۱۳-۴-۲- آزمایش ممانعت از نورآمینداز (ND)..... ۴۰
- الف -۱۴- تشخیص تفریقی..... ۴۰
- الف -۱۵- درمان..... ۴۰

- الف - ۱۶ - پیشگیری و کنترل ۴۲
- الف - ۱۶ - ۱ - رعایت ایمنی زیستی ۴۲
- الف - ۱۶ - ۲ - واکسیناسیون ۴۲
- الف - ۱۷ - کنترل ۴۸
- ب - سیستم DIVA در مورد آنفلوآنزای پرندگان ۴۸
- ب - ۱ - استراتژی‌های مختلف سیستم DIVA ۵۲
- ب - ۱ - ۱ - پرندگان نگهدارنده ۵۲
- ب - ۱ - ۲ - واکسن‌های تحت واحد ۵۳
- ب - ۱ - ۳ - استراتژی نورآمینیداز هترولوگ ۵۴
- ب - ۱ - ۴ - استراتژی DIVA براساس پروتئین NS1 ۵۷

فصل سوم: مواد و روش کار

- الف - مواد و وسایل ۶۰
- الف - ۱ - مواد مصرفی ۶۰
- الف - ۲ - وسایل مورد نیاز ۶۱
- الف - ۳ - واکسن‌های مورد استفاده ۶۳
- الف - ۴ - کیت‌های مورد استفاده ۶۳
- الف - ۵ - سویه‌ی باکتریایی ۶۳

- الف-۶ - آنتی بیوتیک‌ها..... ۶۳
- ب- طرز تهیه بافرها و محلول‌های مورد استفاده و مواد تشکیل‌دهنده‌ی آنها ۶۴
- ب-۱- محیط LB ۶۴
- ب-۲- محلول استوک ۰/۱ مولار IPTG ۶۴
- ب-۳- محلول‌های لازم برای SDS-PAGE ۶۴
- ب-۳-۱- آکریل آمید ۳۰ درصد ۶۴
- ب-۳-۲- محلول‌های تریس ۶۵
- ب-۳-۳- محلول ۱۰ درصد SDS ۶۵
- ب-۳-۴- بافر حرکت‌دهنده ۶۵
- ب-۳-۵- بافر نمونه..... ۶۵
- ب-۳-۶- محلول رنگ کوماسی..... ۶۶
- ب-۳-۷- محلول رنگبر..... ۶۶
- ب-۳-۸- تهیه ژل جداکننده SDS-PAGE ۶۶
- ب-۳-۹- تهیه ژل متراکم کننده SDS-PAGE ۶۷
- ب-۴- طرز تهیه بافرستون..... ۶۷
- ب-۵- بافر ستون رزین آمیلوز ۶۷
- ب-۶- طرز تهیه استوک گلوکز ۱۰ درصد..... ۶۸
- ب-۷- بافر انتقال برای وسترن بلائینگ..... ۶۸

- ب-۸- طرز تهیه PBS (1x) ۶۸
- ب-۹- طرز تهیه PBS-T ۶۸
- ب-۱۰- طرز تهیه (5% skim milk) PBS-T ۶۸
- ب-۱۱- طرز تهیه Coating Buffer ۶۹
- ب-۱۲- طرز تهیه بافر استات سدیم ۶۹
- ب-۱۳- طرز تهیه استوک آب اکسیژنه ۳٪ ۶۹
- ب-۱۴- طرز تهیه استوک TMB (۱ درصد) ۶۹
- ب-۱۵- طرز تهیه کروموژن - سوبسترا برای الیزا ۶۹
- ج - پرورش طیور به منظور تهیه آنتی سرم ۷۰
- ج ۱- آماده سازی محل نگهداری جوجه ها ۷۰
- ج ۲- طرح آزمایش ۷۰
- د- تکثیر ویروس آنفلوآنزای پرندگان تحت تیپ H9N2 ۷۲
- ه - اندازه گیری عیار پادتن به روش ممانعت از هماگلوتیناسیون (HI) ۷۳
- ه ۱- تهیه سوسپانسیون ۰/۵ درصد گلبول قرمز ماکیان ۷۳
- ه ۲- آزمایش هماگلوتیناسیون (HA) ۷۳
- ه ۳- آزمایش ممانعت از هماگلوتیناسیون (HI) ۷۴
- و - بیان پروتئین NS1 ویروس آنفلوآنزا تحت تیپ H9N2 در *E. coli* ۷۵
- و ۱- القا بیان پروتئین با IPTG ۷۶

و ۲- SDS-PAGE	۷۷
و ۲-۱- آماده سازی قالب	۷۷
و ۲-۲- تهیه ژل پلی آکریل آمید	۷۸
و ۲-۳- آماده سازی نمونه ها و مارکر وزن مولکولی	۷۹
و ۲-۴- آماده سازی تانک الکتروفورز و بارگذاری نمونه ها	۸۰
و ۲-۵- رنگ آمیزی پروتئین های الکتروفورز شده با آبی کوماسی	۸۱
و ۳- وسترن بلائینگ	۸۱
و ۴- خالص سازی پروتئین	۸۳
و ۵- آزمایش الیزا با کیت تجاری	۸۵
و ۶- طراحی آزمایش الیزا با استفاده از پروتئین فیوژن MBP-NS1	۸۵
و ۶-۱- به دست آوردن رقت های مناسب آنتی ژن ، سرم و کونژوگه در آزمایش الیزا	۸۶
و ۶-۲- روش آزمایش الیزای استاندارد شده برای نمونه های مورد بررسی	۸۷
و ۶-۳- روش تعیین نقطه برش	۸۸
ز- آنالیز آماری	۸۹

فصل چهارم: نتایج

الف - بررسی بیان پروتئین NS1	۹۲
الف - ۱- القاء بیان پروتئین با IPTG و انجام آزمایش SDS-PAGE	۹۲
الف - ۲- وسترن بلات	۹۴

- الف-۳- خالص سازی پروتئین NS1 نو ترکیب با ستون کروماتوگرافی..... ۹۶
- ب- آزمایش HI و نتایج حاصل از آن..... ۹۷
- ج - استاندارد نمودن الیزا با پروتئین NS1 نو ترکیب ۹۸
- د - مقایسه نتایج سرم‌ها در الیزای تجاری، rNS1-ELISA و روش HI در ۴۲ روزگی..... ۹۹
- هـ - تجزیه و تحلیل آماری داده‌های حاصل از rNS1-ELISA و کیت IDEXX..... ۱۰۱
- هـ ۱- تجزیه و تحلیل نتایج کیفی ۱۰۱
- هـ ۲- تجزیه و تحلیل نتایج کمی ۱۰۴

فصل پنجم : بحث و نتیجه‌گیری

- بحث و نتیجه‌گیری..... ۱۰۹
- پیشنهادات..... ۱۱۹
- منابع..... ۱۲۱

فهرست تصاویر

- تصویر ۱-۳ : نقشه وکتور pMal-c2X و خصوصیات آن..... ۷۶
- تصویر ۱-۴: القاء بیان پروتئین NS1 نو ترکیب به صورت متصل به پروتئین متصل شونده به مالتوز (MBP)، با وزن ملکولی حدود ۶۶۴ کیلودالتون..... ۹۳
- تصویر ۱-۲: واکنش وسترن بلات پروتئین NS1 نو ترکیب با سرم مثبت دارای پادتن ضد

آنفلوانزا..... ۹۵

تصویر ۳-۴: نتایج SDS-PAGE پس از انجام کروماتوگرافی برای تایید خالص سازی پروتئین NS1

نو ترکیب با وزن ملکولی حدود ۶۶۴ کیلودالتون ۹۷

فهرست جداول

جدول ۳-۱: مواد و مقادیر لازم برای تهیه ژل جداکننده ۶۶

جدول ۳-۲: مواد و مقادیر لازم برای تهیه ژل متراکم کننده ۶۷

جدول ۳-۳: وزن مولکولی پروتئین های موجود در مارکر وزنی مولکولی به همراه الگوی الکتروفوریتیک

آن ها بر روی ژل پلی آکریل آمید ۱۲ درصد ۷۹

جدول ۴-۱: مقادیر میانگین، انحراف معیار و فاصله ی اطمینان ۹۵٪ برای میانگین و فراوانی موارد مثبت

به تفکیک نوع آزمایش در ۴۲ روزگی ۱۰۰

جدول ۴-۲: نتایج حاصل از آزمایش سرم های شاهد و چالش یافته با روش rNS1-ELISA ۱۰۲

جدول ۴-۳: نتایج حاصل از آزمایش سرم های شاهد و چالش یافته با کیت تجاری IDEXX ۱۰۲

جدول ۴-۴: توزیع فراوانی موارد مثبت و منفی آنفلوانزا در سرم های شاهد و چالش یافته به تفکیک

rNS1-ELISA و IDEXX ۱۰۲

جدول ۴-۵: نتایج حاصل از آزمایش سرم های واکسینه و شاهد با rNS1-ELISA ۱۰۳

جدول ۴-۶: نتایج حاصل از آزمایش سرم های واکسینه و شاهد با کیت IDEXX ۱۰۳

جدول ۴-۷: توزیع فراوانی موارد مثبت و منفی آنفلوانزا در سرم های واکسینه و شاهد به تفکیک

۱۰۴.....IDEXX و rNS1-ELISA

جدول ۴-۸: مقادیر میانگین، انحراف معیار و ضریب تغییرات دانسیته نوری به تفکیک نوع آزمایش و

سرم ۱۰۵

فهرست نمودارها

نمودار ۴-۱: مقادیر میانگین و خطای معیار تیتراژ HI به تفکیک روز و گروه ۹۸

نمودار ۴-۲: توزیع دانسیته نوری سرم پرندگان سالم (شاهد منفی) در rNS1-ELISA ۹۹

نمودار ۴-۳: توزیع مقادیر دانسیته نوری سرمهای چالش یافته و واکسینه در rNS1-ELISA ۱۰۶

نمودار ۴-۴: توزیع مقادیر دانسیته نوری سرم های منفی و مثبت در کیت تجاری (IDEXX) ۱۰۶

نمودار ۴-۵ : مقادیر میانگین و خطای معیار دانسیته نوری به تفکیک نوع آزمایش ۱۰۷

مقدمه و هدف

یکی از ویروس‌های آنفلوآنزای پرندگان که در میان ماکیان پراکندگی جهانی دارد و در مواردی به انسان نیز قابل انتقال است تحت‌تیپ H9N2 می‌باشد. از اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰ میلادی این تحت‌تیپ در میان ماکیان اهلی در کشورهای آسیایی و خاورمیانه انتشار بسیار وسیع یافته است. براساس مطالعات تجربی و استاندارد، این ویروس در گروه ویرله‌ی آنفلوآنزای پرندگان با بیماری زایی کم^۱ قرار دارد، اما توانایی آن در ایجاد بیوی تنفسی شدید همراه با واگیری و تلفات بالا نیز کاهش تولید تخم مرغ گزارش شده است. برای جلوگیری از شیوع بیماری آنفلوآنزای پرندگان تحت‌تیپ H9N2 در گله‌های طیور از واکسیناسیون استفاده می‌شود. واکسن‌های آنفلوآنزا بر حسب سویه‌ی ویروس و درگیری هر منطقه یا کشور با آن سویه ساخته شده و به صورت کشته و غیرفعال شده مصرف می‌گردند. این واکسن‌ها سبب افزایش مقاومت پرند در رویارویی با سویه‌ی مزرعه می‌گردند، همچنین میزان دفع ویروس را کاهش داده متعاقباً باعث کاهش انتشار بیماری می‌شوند اما ممکن است باعث پیش‌گیری از عفونت نشود (۳۱ و ۵۷).

واکسن‌های تجاری آنفلوآنزای پرندگان تحت تیپ H9N2 از امولسیون خالص نشده‌ی مایع آلانئوئیک در یک ادجوانت روغنی تهیه می‌شوند. علی‌رغم سودمند بودن واکسن‌های کشته‌ی آنفلوآنزای پرندگان در جلوگیری از بروز نشانه‌های بالینی و تلفات، واکسیناسیون به دلایل زیر به طور معمول به عنوان بخشی از برنامه‌های کنترل ویروس‌های آنفلوآنزای پرندگان با بیماری‌زایی کم و ویروس‌های آنفلوآنزای پرندگان با بیماری‌زایی زیاد^۲ محسوب نمی‌شود (۹۹):

-
- 1- Low Pathogenic Avian Influenza (LPAI)
 - 2- Highly Pathogenic Avian Influenza (HPAI)

۱ - نگرانی مربوط به تحریم تجارت طیور و محصولات آنها

۲ - قرنطینه و ریشه‌کنی گله‌های آلوده (۹۹).

۳ - بیشتر واکسن‌های متداول آنفلوآنزای پرندگان شامل ویروس کامل کشته شده همراه با اجوانت می‌باشند که می‌توانند با بررسی‌های سرولوژیکی متداول تداخل کنند زیرا این واکسن‌ها پادتن‌هایی را القاء می‌نمایند که با آزمایش‌هایی نظیر آزمایش رسوب در ژل آگار، آزمایش ممانعت از هماگلوتیناسیون و آزمایش الیزای تجاری از پادتن‌های القاء شده توسط عفونت طبیعی با ویروس زنده قابل تمایز نیستند (۸۶).

بنابراین برنامه‌های واکسیناسیون برای کنترل آنفلوآنزای طیور در مرغ‌داری‌ها به علت مشکل تمایز پرندگان واکسینه از پرندگان آلوده به ویروس با محدودیت‌هایی مواجه است. به همین دلیل تلاش‌هایی به منظور گسترش ابزارهای سرولوژیکی جدید جهت تشخیص پرندگان واکسینه از پرندگان آلوده^۱ صورت گرفته است تا تفکیک پرندگان واکسینه از پرندگان آلوده شده به طور طبیعی امکان‌پذیر گردد. یکی از راهکارهای سیستم DIVA که در این تحقیق استفاده گردید ردیابی پادتن‌های ضد پروتئین غیرساختمانی (NS1) می‌باشد. پروتئین NS1 آنفلوآنزای تیپ A یک پروتئین غیرساختمانی است که در سلول‌های آلوده به ویروس تولید می‌شود. بنابراین پرندگان فقط در شرایط عفونت طبیعی، پادتن ضد NS1 تولید می‌کنند (۹۹). واکسن‌های کشته به علت فرآیند غیرفعال شدن، فاقد پروتئین NS1 می‌باشند و در نتیجه پادتن بر ضد این پروتئین در سرم گله‌های واکسینه شده یافت نمی‌شود و یا به میزان بسیار کم تولید می‌شود. بنابراین استفاده از یک

1- Differentiating Infected from Vaccinated Animals (DIVA)

2- Non Structural 1 (NS1)

آزمایش الیزا برای ردیابی پادتن‌های ضد پروتئین NS1 که می‌تواند ارزش تشخیصی برای صنعت طیور داشته باشد بسیار سودمند خواهد بود (۹۹).

هدف اصلی این مطالعه طراحی الیزای اختصاصی بر اساس پروتئین NS1 و ویروس آنفلوآنزای تیپ A و ردیابی پادتن تولید شده علیه این پروتئین در سرم پرندگان عفونی شده با ویروس زنده می‌باشد و به این ترتیب می‌توان پرندگان عفونی شده با ویروس زنده AI را از پرندگان واکسینه شده با واکسن آنفلوآنزای پرندگان متمایز نمود. با توجه به این که در ایران تاکنون راهکاری برای تفریق پرندگان واکسینه از پرندگان آلوده‌ی طبیعی مورد استفاده قرار نگرفته است با طراحی این آزمایش، می‌توان امید آن را داشت که در صورت شیوع آنفلوآنزای فوق‌حاد در ایران بتوان پرندگان آلوده را از پرندگان واکسینه تفریق نمود. زیرا در شرایط کنونی کشتار تمام پرندگانی که در آزمایش ممانعت از هماگلوتیناسیون مثبت هستند خسارات زیادی به صنعت طیور وارد می‌سازد. از طرفی با استفاده از این راهکار می‌توان از واکسن کشته‌ی آنفلوآنزا به‌عنوان بخشی از برنامه‌های کنترل و ریشه‌کنی بیماری آنفلوآنزای پرندگان در کشورمان استفاده نمود.

الف - کلیاتی درباره بیماری آنفلوانزا

الف - ۱ - تعریف بیماری

بیماری آنفلوانزای طیور یک بیماری ویروسی است که به وسیله ویروس آنفلوانزای تیپ A ایجاد می‌شود. این تیپ علاوه بر طیور، در انسان و دیگر پستانداران نیز ایجاد بیماری می‌کند. این ویروس‌ها دستگاه تنفس و گوارش بسیاری از گونه‌های پرندگان را درگیر می‌کنند، ولی بیماری‌هایی آن‌ها در گونه‌های مختلف پرندگان متفاوت می‌باشد. گونه‌های پرندگان وحشی معمولاً بیماری بلینی را نشان نمی‌دهند، در حالی که برخی از این ویروس‌ها در جوجه‌ها، بوقلمون‌ها و مرغ‌شاخدار سبب بیماری شدید و حتی مرگ و میر می‌شوند (۵۱).

الف - ۲ - تاریخچه بیماری آنفلوانزا

کلمه *influentia* در زبان لاتین به معنی همه گیر است. اولین بار در سال ۱۸۷۸ بیماری آنفلوانزای طیور تحت عنوان طاعون مرغی^۱ توسط پرونسیو^۲ توصیف گردید (۷۶). در سال ۱۹۷۲ طی برنامه پایش^۳ بیماری نیوکاسل از اردک‌های مهاجر، ویروس‌های آنفلوانزا به وفور جدا گردید (۸۱). از آن زمان مشخص شده است که پرندگان وحشی ظاهراً سالم مخزن اصلی ویروس آنفلوانزا در طبیعت اند (۸۳). در اولین سمپوزیوم بین‌المللی آنفلوانزای پرندگان در سال ۱۹۸۱ اصطلاح *Highly Pathogenic Avian influenza (HPAI)* برای شکل بسیار حاد بیماری آنفلوانزا و *Low Pathogenic Avian influenza (LPAI)* برای شکل کم‌حدت بیماری وضع شد (۸۹).

1-Fowl plaque
2- Perron cito
3- surveillance

الف - ۳ - تحت تیپ H₉N₂

بیماری آنفلوانزا چه به شکل بسیار حاد چه به شکل کم حدت در کشورهای دارای صنعت طیور توسعه یافته به شکل آندمیک حضور ندارد. تحت تیپ H₉ ویروس آنفلوانزا باعث ایجاد بیماری خفیف تنفسی می گردد (۱۵). ویروس های H₉N₂ در مطالعات آزمایشگاهی در ماکیان بدون حضور پاتوژن های ثانویه تلفات ایجاد نمی کنند (۲۴ و ۵۶). اما در حضور عفونت های ثانویه باعث تلفات بالا در مزارع پرورش طیور و در شرایط آزمایشگاه می گردند (۲۸، ۷۱ و ۷۲).

البته استثناهایی هم وجود دارد مثلاً ویروس آنفلوانزا (H₉N₂) Ck/Bj/1/94 که جزء اولین جدایه های کشور چین محسوب می گردد، باعث تلفات تا ۴۰٪ در مزارع پرورش طیور و در شرایط آزمایشگاهی می شود (۴۵). تحت تیپ H₉N₂ اولین بار از بوقلمون در سال ۱۹۶۶ جدا شد که باعث بیماری خفیف تنفسی شده بود (۴۸). در گونه های پرندگان اهلی در آمریکای شمالی، ویروس های آنفلوانزای H₉N₂ عمدتاً از بوقلمون و در درجهی بعدی از بلدرچین و به ندرت از ماکیان جدا شده است (۴۳). ویروس های آنفلوانزای H₉N₂ در طول ۱۵ سال گذشته از کشورهای آسیایی با عنوان رایج ترین تحت تیپ جدا شده اند (۵۹، ۶۹ و ۹۴). به نظر می رسد ویروس های آنفلوانزای H₉N₂ در آسیا به صورت آنزوتیک درآمده باشد (۱۸، ۴۶، ۷۶ و ۶۹).

اولین گزارش های جداسازی تحت تیپ H₉N₂ از ماکیان در آسیا مربوط به منطقه گو انگ دونگ^۱ چین در سال ۱۹۹۴ و ۱۹۹۲ است (۳۳).

شیوع ویروس های H₉N₂ در طی سال های ۱۹۹۹ - ۱۹۹۴ از کشورهای اروپایی شامل ایتالیا در سال های ۱۹۹۴ و ۱۹۹۶ در ماکیان (۴۰ و ۷۴)، ایرلند در سال ۱۹۹۷ در قرقاول (۳۰)، انگلستان و

1- Guangdong

مجارستان، کشورهای خاورمیانه شامل ایران، پاکستان، عربستان سعودی و امارات متحده عربی، کشورهای آسیای جنوب شرقی شامل کره در سال ۱۹۹۶ در ماکیان (۶۸)، چین (تحت تیپ‌های H9N2 و H9N3) در سال ۱۹۹۴ (۱۶)، آفریقای جنوبی در سال ۱۹۹۵ در شتر مرغ آفریقایی (۱۶) و ایالات متحده در سال‌های ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ در بوقلمون (۴۵) گزارش شده است (۱۶ و ۱۸). به نظر می‌رسد که تحت تیپ H9N2 در کشورهای خاورمیانه آندمیک شده باشد.

در کشور ما گزارش‌هایی از وقوع یک بیماری با واگیری و تلفات بالا در مزارع پرورش طیور در سال ۱۳۳۳ وجود دارد که بعنوان «طاعون مرغی» تشخیص داده شد. البته در آن زمان امکانات آزمایشگاهی کافی برای تشخیص قطعی و جداسازی عاملی بیماری وجود نداشت (شیمی، احمد مشاهدات شخصی). در سال ۱۳۷۷ بیماری آنفلوانزا ناشی از تحت تیپ H9N2 با تلفات بالا و کاهش متوسط تا شدید تولید تخم در مزارع پرورش طیور بروز کرد (۷۱، ۷۲ و ۱۰۰).

متأسفانه بیماری به سرعت به سایر نقاط کشور گسترش یافت، بدون این‌که هیچ برنامه‌ای برای ریشه‌کشی یا کنترل و محدود کردن آن اجرا شود. از آن زمان تا کنون بیماری به شکل آندمیک حضور داشته و خسارات فراوانی را به صنعت طیور کشور وارد ساخته است که شاید چندین برابر هزینه‌ی اجرای برنامه‌ی ریشه‌کشی در ابتدای بروز بیماری باشد. خسارات ناشی از بیماری آنفلوانزا به صنعت پرورش طیور بسیار بیشتر از آنچه به نظر می‌رسد می‌باشد. این خسارات شامل کاهش رشد و وزن‌گیری در گله‌های گوشتی و کاهش تولید تخم و جوجه‌درآوری در گله‌های تخم‌گذار و مادر، افزایش تلفت، حذف لاشه‌ها در کشتارگاه، درمان عفونت‌های ثانویه، ضد عفونی و تمیز کردن مرغداری‌ها و ... می‌باشد.

ضمن آن که خسارات قابل توجهی به دلیل افزایش قیمت پایه‌ی تولید گوشت، تخم مرغ و سایر محصولات طیور به مصرف کنندگان وارد می‌شود. به همین دلیل است که در کشورهای توسعه یافته با اجرای برنامه‌های ریشه‌کنی، اجازه آندمیک شدن بیماری آنفلوآنزای طیور چه به شکل بسیار حاد و چه به شکل کم حدت را نمی‌دهند.

الف - ۴ - سبب‌شناسی

الف - ۴ - ۱ - طبقه‌بندی ویروس

ویروس آنفلوآنزای پرندگان، در خانواده‌ی ارتومیکسوویریده و جنس آنفلوآنزا ویروس A قرار دارد (۱۹). ویروس‌های آنفلوآنزا بر اساس خصوصیات پادگنی نوکلئوپروتئین^۱ (NP) و پروتئین ماتریکس (MP) به تیپ‌های A، B، C تقسیم شده‌اند. ویروس‌های آنفلوآنزای تیپ A در پرندگان، خوک، سگ، ببر، پلنگ، اسب و انسل بیماری‌زا می‌باشند. این ویروس‌ها گاهی در سایر پستانداران نظیر راسو^۲، خوک دریایی^۳ و نهنگ یافت می‌شوند. ویروس‌های تیپ B و C از انسان و به ندرت از خوک و خوک دریایی جدا شده‌اند. همه‌ی ویروس‌های آنفلوآنزای پرندگان به عنوان تیپ A دسته‌بندی شده‌اند. ویروس‌های تیپ A بر اساس ویژگی‌های دو نوع پادگن سطحی، شامل مولکول هماگلوتینین^۴ (HA) و نورآمینیداز^۵ (NA) به تحت‌تیپ‌های متفاوتی تقسیم می‌شوند. بر اساس اطلاعات فعلی، ویروس‌های آنفلوآنزای A بر اساس آنتی‌ژن H به ۱۶ تحت‌تیپ تقسیم شده‌اند. علاوه بر آنتی‌ژن H، هر ویروس آنفلوآنزا دارای یکی از ۹ آنتی‌ژن N نیز می‌باشد (۱۰، ۳۸، ۹۲ و ۱۰۵).

1- Nucleo protein (NP)
 2- Mink
 3- Seal
 4- Hemagglutinin (HA)
 5- Neuraminidase (NA)

الف - ۴ - ۲ - خصوصیات ریخت شناسی ویروس

ویروس‌های آنفلوانزا دارای پوشش، و ژنومی از نوع RNA تک‌رشته‌ای منفی می‌باشند. ژنوم این ویروس‌ها قطعه قطعه است و از ۸ ژن (PB2, PB1, PA, HA, NP, NA, MA, NS) تشکیل می‌شود. از نظر شکل شناسی، ذرات ویروس ممکن است چندشکلای باشند اما، معمولاً گرد و اندازه‌ی آن‌ها ۱۸۰ - ۱۲۰ نانومتر است. این ویروس‌ها گاهی به شکل رشته‌ای نیز دیده می‌شوند. غشای ویروس در برگیرنده‌ی هم‌گلوتینین (HA) به صورت تراپمر و پروتئین‌های نورآمینیداز و M₂ به صورت تترامر، می‌باشد. پروتئین ماتریکس (M₁) دقیقاً در زیر غشا قرار دارد و هسته‌ی ویروس شامل کمپلکس RNP (ریبو نوکلئو پروتئین) می‌باشد که خود دربرگیرنده‌ی قطعات RNA ویروسی، پروتئین‌های پلیمراز (PB², PB¹, PA¹) و نوکلئو پروتئین (NP) است. پروتئین غیرساختمانی NS₂ (NEP) نیز در ویروس خالص شده حضور دارد (۵۷). برجستگی‌های میله‌ای شکل بر سطح ویروس شامل NA و HA با طول حدوداً ۱۰ تا ۱۴ نانومتر و نسبت تقریبی HA به NA به ترتیب ۴ به ۱ می‌باشند (۵۷).

هر کدام از هشت قطعه‌ی ژنوم ویروس شامل نواحی غیر کد کننده در انتهاها می‌باشند. هر قطعه‌ی ژنومی یک یا چند پروتئین ویروسی را کد می‌کند. سه قطعه‌ی بزرگتر ژنوم پروتئین‌های پلیمراز را بیان می‌کنند، قطعه‌ی چهارم HA، قطعات پنجم و ششم پروتئین‌های NA و NP، قطعه‌ی هفتم پروتئین‌های M₂ و M₁ و قطعه‌ی هشتم پروتئین‌های NS₁ و NS₂ را بیان می‌کند.

1- Polymerase acid
2- Polymerase basic 1
3- Polymerase basic 2

پروتئین ماتریکس (M1) و پروتئین‌های NS2 و NP، بخشی از ذرات ویروس کامل هستند، در حالی که پروتئین NS1 که به میزان بسیار زیادی در سلول‌های آلوده ساخته می‌شود در ذرات ویروس وارد نمی‌شود (۵۷).

الف - ۴ - ۳ - پروتئین NS1

پروتئین‌های PB1، PB2، PA، HA، NA و NS1 در پاتوژنیسیته‌ی ویروس آنفلوانزا دخالت دارند. پروتئین NS1 توسط کوچک‌ترین قطعه‌ی ژنی ویروس آنفلوانزا (قطعه‌ی ۸) کد می‌شود و به دلیل توانائیش در توقف مسیر ایتترفرون سلولی به‌عنوان یک عامل حدت محسوب می‌شود (۲۲)، (۲۷، ۹۹ و ۱۰۱).

NS1 یک پروتئین غیرساختمانی است که توسط همه‌ی ویروس‌های آنفلوانزا بیان می‌شود. قطعه‌ی ژنی که NS1 را کد می‌کند کوچک‌ترین قطعه‌ی ژنی می‌باشد که دارای ۸۹۰ نوکلئوتید بوده و دو پروتئین NS1 و NEP^۱ را کد می‌کند. پروتئین NEP به‌عنوان یک پروتئین غیرساختمانی تلقی می‌شد که قبلاً تحت عنوان NS2 شناخته می‌شد اما اخیراً مشخص شده است که این پروتئین همراه با ریونوکلئوپروتئین به مقدار کمی در ویرون ظاهر می‌شود.

در بیشتر ویروس‌ها، پروتئین NS1 شامل ۲۳۰ اسید آمینه است و پروتئین NEP شامل ۱۲۱ اسید آمینه می‌باشد. پروتئین NS1 در پیشگیری از القاء ایتترفرون یک نقش محوری ایفا می‌کند تا بدین وسیله به ویروس اجازه دهد که به میزان کافی تکثیر نماید. زمانی که ویروس یک سلول را آلوده می‌کند، باید با پاسخ ایمنی داخلی و سریع میزبان مقابله نماید. این پاسخ شامل ایجاد یک پایگاه ضد ویروس در داخل سلول و جلوگیری از تکثیر ویروس می‌باشد (۲۲، ۲۷، ۹۹ و ۱۰۱).